

[From: Raquel Chalfi [mailto:raquel.chalfi@gmail.com

Sent: Friday, May 02, 2014 11:45 PM

To : חמוטל בר-יוסף

: Subject

חמוטל היקרה,

אנא סלחי לי על שלא כתבתי לך עד עכשיו על ספרך, אותו קיבלתי בתודה.

היו סביבי עניינים לא קלים שהצריכו דאגה ולא הותירו זמן לנשום.

קראתי את "שריקה" בהתפעלות. עובדה: בכל עמוד כמעט קיפלתי קיפול, מעין מחיאת כפיים, ומשהו

שיעזור לי לחזור אל השיר. הבעייה היא שמרוב קיפולים....

דיבר אל לבי מאד הדיבור החסכני, הקפוץ לעתים, שבו אינך חוסכת שבטך מעצמך.

דיברה אל לבי הראייה החדה - גם כלפי עצמך, ואולי בעיקר כלפי עצמך.

וכמובן, התרגשתי מן התבונה. מן הכוח לגעת בכאב, ולהמחיש כאב. ומן הכוח לקום ממנו, ואף לחייך.

וכמובן – ההומור הגואל.

מצטברת תמונה של חיים כמסע של גילוי עצמי והבנה, אפילו שהיא עולה במחיר יקר.

שאפו, חמוטל!

מאחלת לך את כל הטוב,

בידידות,

רחל